

Beeld/spraak

Violet CORBETT BROCK / Jozefien VAN HUFFEL

BRUGGE | Bezinnen om het hoofd vol te dromen. En het lijf leeg dansen op een lied, begeleid op luchtgitaar. Met stilte en geschetter openden 170 kandidaat-vormelingen uit Sint-Michiels en Sint-Andries bij Brugge hun catechesejaar. Misschien leren ze de komende maanden hoe je je stem gebruikt om te getuigen, als versterker van een mooi en eeuwenoud verhaal. Of misschien hoe je kunt zwijgen en toch dicht bij iemand zijn, als troostende muziek voor wie wel zou kunnen schreeuwen. En groeien ze, in stilte of met geschetter.

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Boko Haram

KERK & leven, 11 FEBRUARI 2015

Het noodlot van de vele meisjes en vrouwen, die in Nigeria als prooi in handen van de terroristen van Boko Haram vallen, schreeuwt ten hemel. Dat dit alles onder de ogen van een christelijke president gebeurt, is al helemaal onbegrijpelijk. En hoe komt het dat de reactie van de wereld uitblijft? Zelfs in de voorbeden in de kerken is er geen aandacht voor.

Maria KNAPP, Brasschaat

Armeense Kerk

KERK & leven, 4 FEBRUARI 2015

In zijn artikel *Armeense Kerk verklaart slachtoffers heilig* beweert Erik De Smet vrij ongenueanceerd dat de Armeense genocide het gevolg was van een religieus conflict om het Turkse Rijk te zuiveren van alle christenen op het grondgebied. Dat de genocide een feit was, is duidelijk. Maar was die niet eerder ingegeven door argumenten om het behoud van een onverdeeld territorium te verzekeren?

Toen het Ottomaanse Rijk besliste om in Wereldoorlog I te stappen, bracht dat drie etnische minderheden op het idee zich te roeren voor meer autonomie of zelfs onafhankelijkheid. Niet alleen werd een minderheid van de Armeniërs nationalistisch gezind en ijverde die voor een nationale staat, hetzelfde gold voor de Arabische minderheid, op zoek naar een onafhankelijke verenigde Arabische staat – want door de Turken steeds in eigen regio gekoloniseerd. Ten slotte was er ook de Joodse gemeenschap, die met de in 1897 door Theodor Herzl gestichte World Zionist Organisation Abdulhamid II verzocht een Joodse kolonie in Palestina te herbergen.

Het ging volgens mij dus niet om een islamitisch-christelijk conflict, wel om een nationale staat die drie minderheden wilde beletten zich af te scheuren of het centrale gezag te verwerpen. Dat is een heel andere lezing van de geschiedenis. Ik begrijp dat wij – met de IS-terreur in het achterhoofd en de slinkende christelijke aanwezigheid

in het Midden-Oosten – het voor de huidige slachtoffers willen en moeten opnemen. Maar van een journalist mag allereerst worden verwacht dat hij de historische bronnen raadpleegt.

Jan VAN EYCKEN, Ganshoren

Statistieken

KERK & leven, 4 FEBRUARI 2015

In zijn wekelijkse commentaar schrijft Bert Claerhout dat de Vlaamse Kerk, waarvan ik deel uitmaak, voor de grote uitdaging staat met allen het gesprek aan te gaan en hen te 'overtuigen' dat de Blijde Boodschap ook in onze welvaartsstaat relevant en geloofwaardig blijft. Zijn devies wordt voorafgegaan door cijfers en percentages over de Kerk en haar bedienaren. Ik vraag me daarbij af hoe relevant en geloofwaardig dat soort van statistieken wel is.

Als praktiserende, hoewel steeds zoekende, 55-jarige christen sla ik er veel lectuur op na. Ook de Bijbel dus, alwaar ik tot nog toe niets over het belang van het bijhouden van statistieken ben tegengekomen. Voorts stuitte in Claerhouts

standpunt vooral het woord 'overtuigen' me tegen de borst vanwege het opdringerige karakter ervan. Vanuit het 'opdringen' kwam zelden veel goeds voort. Het begrip 'zaaien' klinkt hier gepaster. Zaaïen is zachtjes uitstrooien en in de aarde het hart tot wasdom laten komen. Niet erin drammen, want dan zal het zaad verstikken en wellicht geen vruchten voortbrengen.

Ook ik stel helaas de leegloop in onze kerken vast, maar of dat ten grondslag ligt aan het feit dat mensen niet langer geloven, trek ik ten stelligste in twijfel. Op basis van wat ik in mijn directe omgeving ervaar, komt dat mede door de verouderde rituelen en het verouderde taalgebruik in onze liturgische diensten. Ik zou willen suggereren om er eens een frisse wind doorheen te laten waaien, doch waait de heilige Geest niet waar Hij wil? Is het niet eerder zo dat we uitgeremd meer vertrouwen in Hem moeten hebben, in plaats van telkens weer het aantal kerkbezoekers op het voorplan te brengen. „Want waar er twee of drie in mijn naam bijeen zijn,

daar ben Ik in hun midden”, lezen we in Matteüs 18, 20. Ook dat zijn cijfers, zij het weliswaar van een heel andere orde.

Tot besluit beaam ik de relevantie van het evangelie van Jezus Christus in en voor ieders leven, zonder uitzondering of selectie. Maar dat gaan opdringen, zal volgens mij averechts werken.

Dirk FEYTONS, Alken

Spreken in tongen

KERK & leven, 4 FEBRUARI 2015

Met grote verbazing lees ik dat Tony Verbeeck in zijn lezersbrief schrijft dat de Charismatische Vernieuwing mensen leert spreken in tongentaal. Dat doet de Charismatische Vernieuwing niet. Tongentaal, of glossolalie, kan men niet aanleren. Dat is een gave van de heilige Geest. Dat ontvangt men! Lees maar eens Handelingen 2, 4: „Zij raakten allen vol van heilige Geest en begonnen te spreken in vreemde talen, zoals de Geest hun ingaf.” Zie ook Handelingen 10, 44-46. Is dit dan niet Bijbels?

Nicole DE MAN, Tongeren